

РЕШЕНИЕ

№ 3507

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3271** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Виваком България“ – ЕАД /с предишно наименование „Българска телекомуникационна компания“-ЕАД/ – [населено място], представлявано от изпълнителния директор Н. А. чрез юрисконсулт М. К. срещу Решение № 130 от 09.01.2023г. по н. а. х. д. № 11856/2022г. по описа на Софийски районен съд, 130 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 001/01.08.2022г., издадено от Председателя на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/. Като касационни основания са посочени неправилност на решението поради съществени нарушения на процесуалните правила и при неспазване на материалния закон. Излага съображения за маловажност на нарушението. Прави се искане за отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът – Председателят на Комисията за защита на личните данни чрез процесуален представител оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XV касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

„Виваком България“ – ЕАД с предишно наименование „Българска телекомуникационна компания“-ЕАД е администратор на лични данни съгласно чл.4, т.7 от Регламент /ЕС/ 2016/679. Във връзка с получен сигнал в КЗЛД от потребител на услуга предоставена от касатора е извършена документална проверка, при което е установено, че потребител на услуги, представени от страна на „БТК“ – ЕАД, е получил предложение за сключване на дистанционен договор за „Пакет Е.“ за телевизия и интернет. Потребителят е предоставил съгласие, като на дата 11.12.2021г. е бил посетен от техници на дружеството, които са инсталирали необходимото оборудване. На потребителя е предоставен за подпис Протокол за инсталация и Договор за услуга. На следващият ден потребителя на услугата установил, че в екземпляра от договора който му е предоставен е на името на трето лице. На 21.02.2022г. на потребителя е предоставен екземпляр от сключения с него договор. Във връзка с проверката, извършвана от КЗЛД потребителят на услуга е депозирал в цялост договора от дата 11.12.2021г.

Съставен е АУАН № 01/31.05.2022г. на касатора затова, че в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 7 от Регламент /ЕС/ 2016/679, при осъществяване на дейността си, не е приложил подходящи технически и организационни мерки, в резултат на което е осъществен неоторизиран достъп, неразрешено разкриване и разпространение на лични данни на физическо лице/имена и единен граждански номер/, съдържащ се в неподписан договор от 23.11.2021г. На 01.08.2022г. е издадено обжалваното наказателно постановление №001/01.08.2022г., като наказващият орган е възприел изложената в акта фактическа и правна обстановка и е наложил "имуществена санкция" в размер на 2 000 лева, на основание чл. 58 пар. 2, б. "и" във вр. с чл. 83, пар. 4, б"а от Регламент /ЕС/ 2016/679 и чл. 87, ал. 1 и ал. 3 от ЗЗЛД.

Районният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени от компетентни органи в кръга на техните правомощия. Приел е, че вмененото от АНО нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана отговорността на дружеството. Извел е извод за липса на предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

Настоящата касационна инстанция намира, че въззивният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

Разпоредбата на чл. 5 пар. 1 – от Регламент 2016/679 "Принципи, свързани с обработването на лични данни" в б. "е" предвидено, че личните данни следва да са обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки ("цялостност и поверителност");

Съгласно чл. 32 от Регламента-"Сигурност на обработването" пар. 1 б. "г", като се имат предвид достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхватът, контекстът и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, администраторът и обработващият лични данни прилагат подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност, включително, *inter alia*, когато е целесъобразно процес на редовно изпитване, преценяване и оценка на ефективността на техническите и организационните мерки с оглед да се гарантира сигурността на обработването.

Съгласно чл. 58 пар. 2, от Регламента всеки надзорен орган има всички от посочените по-долу корективни правомощия/посочени в букви "а" до "и", като правомощието му по б "и" е да налага административно наказание "глоба" или "имуществена санкция" съгласно член 83, в допълнение към мерките, посочени в настоящия параграф, или вместо тях, в зависимост от особеностите на всеки отделен случай;

Съгласно чл. 83 пар. 4 б. "а" от Регламента нарушенията на задълженията на администратора и обработващия лични данни съгласно членове 8, 11, 25-39 и 42 и 43, подлежат, в съответствие с параграф 2, на административно наказание "глоба" или "имуществена санкция" в размер до 10 000 000 Е..

Видно от представените писмени доказателства по делото, дружеството, в качеството му на администратор на лични данни, при осъществяване на дейността си, не е приложило подходящи технически и организационни мерки, в резултат на което е осъществен неоторизиран достъп, неразрешено разкриване и разпространение на лични данни на физическо лице /имена и единен граждански номер/, съдържащи се в неподписан договор, т.е касаторът от обективна страна е нарушил разпоредбата на чл. 32 пар. 1 б. "г" във вр. с чл. 5 пар. 1 б. "е" от Регламент /ЕС/ 2016/679. Доколкото имуществената санкция по чл. 83 от ЗАНН е правен институт, въведен като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност не следва да се изследва въпросът за наличието на вина.

В случая за констатираното нарушение правилно е приложена санкционната норма на чл. 58, пар. 2 б. "и" във вр. с чл. 83, пар. 4 б"а" от Регламент /ЕС/ 2016/679, като са изложени и съображения относно размера на имуществената санкция. Размерът от 2 000 лева е значително под максимално предвидения размер на санкцията в Регламент /ЕС/ 2016/679 и е съответна на целите на наказанието

Неоснователно е искането за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като не са налице предпоставките за това с оглед значимостта на охраняваните обществени отношения. Не може да се приеме, че извършеното нарушение е с ниска степен на обществена опасност, тъй като се касае за формално нарушение и законът не изисква вредоносен резултат.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на

материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане за присъждане на разноски и на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ касаторът следва да бъде осъден да заплати на КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 130 от 09.01.2023г. по н. а. х. д. № 11856/2022г. по описа на Софийски районен съд, 130 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 001/01.08.2022 г., издадено от Председателя на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА „Виваком България“ – ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителния директор Н. А., да заплати на Комисията за защита на личните данни – [населено място] съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто / лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.